

کرامتی ، محمدتقی ، ۱۳۴۷ -

روایت دلوایسی : نگاهی به مطالبات مقام معظم رهبری از قوه مجریه (گزیده کتاب
منشور دولت اسلامی) / به کوشش : محمدتقی کرامتی و میثم موسی پور / تهیه کننده :
دفتر جریان شناسی تاریخ معاصر (دفتر نوزدهم) . - قم : همای غدیر ، ۱۳۸۴ .

۱۸۰ صفحه ۱۰۰۰۰ ریال (7 - 05 - 8493 - 964 : ISBN)

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا .

۱ . خامنه ای ، علی ، رهبر جمهوری اسلامی ایران ، ۲ . پیام ها و سخنرانی ها - .
۳ . قوه مجریه و دولت .

لغة دفتر جریان شناسی تاریخ معاصر ، ب. عنوان ، ج. عنوان : نگاهی به مطالبات
مقام معظم رهبری از قوه مجریه .

۹۵۵ / ۰۸۴۵

DSR ۱۶۹۱ / ۵۲

روایت دلوایسی

نگاهی به مطالبات مقام معظم رهبری از قوه مجریه
(گزیده کتاب منشور دولت اسلامی)

- تهیه کننده: دفتر جریان شناسی تاریخ معاصر
○ به کوشش: محمدتقی کرامتی و میثم موسی پور
○ هروفچینی: حسین حبیبی
○ طرح جلد: شمس علی پور
○ ناشر: همای غدیر
○ چاپخانه: الهادی
○ نوبت چاپ: اول - اردیبهشت ۱۳۸۴
○ شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه
○ قیمت: ۱۰۰۰ تومان

شابک: ۹۶۲-۸۴۹۳-۰۵-۷

تلفن مرکز بخش: ۲۹۲۵۶۱۲ - ۰۲۵۱

کلیه حقوق این اثر، متعلق به دفتر جریان شناسی تاریخ معاصر است

شناسا: پایگاه اطلاع رسانی دفتر جریان شناسی تاریخ معاصر www.Shenasa.ir

روایت دلوایسی

نگاهی به مطالبات مقام معظم رهبری از قوه مجریه

در ۱۶ سال گذشته

گزیده کتاب «منشور دولت اسلامی»

تهیه کننده: دفتر جریان شناسی تاریخ معاصر

فهرست مطالب

مقدمه	۱۱
پیشگفتار	۱۵
فرایند تحقق نظام اسلامی از دیدگاه رهبری	۲۱

فصل اول : معیارهای حکومت علوی، الگوی دولت اسلامی

۱. اقامه دین الهی	۲۸
۲. عدالت طلبی	۲۹
۳. مبارزه با فساد و رانت خواری	۳۲
۴. مردم داری و مردم باوری	۳۳
۵. پاکدامنی	۳۷
۶. ساده زیستی	۳۸
۷. صداقت و صراحت	۴۰

فصل دوم : دولت و اقتصاد

۱. برنامه ریزی و توسعه	۴۲
۲. عدالت اجتماعی	۴۴
۳. توجه به محرومان	۴۷
۴. مبارزه با مفسد اقتصادی	۵۰
۵. مبارزه با قاچاق کالا	۶۳
۶. تقویت تولید داخلی	۶۴

۶۵	۷. خودکفایی در بخش کشاورزی
۶۶	۸. اهتمام به بخش صنعت
۶۷	۹. اشتغال
۶۸	۱۰. اقتصاد منهای نفت
۶۹	۱۱. انضباط اقتصادی و مالی
۷۱	۱۲. دریافت مالیات
۷۲	۱۳. اهتمام به پول ملی
۷۳	۱۴. مقابله با تورم و گرانی
۷۴	۱۵. سرمایه‌گذاری خارجی
۷۵	۱۶. سازندگی
۷۷	۱۷. نقد نظام سرمایه‌داری
۷۹	۱۸. تبیین نظام اقتصادی اسلام

فصل سوم: دولت و فرهنگ

۸۴	۱. احبای ارزش‌ها
۸۶	۲. اصول‌گرایی و آرمان‌خواهی
۸۹	۳. مطبوعات و ایمان دینی
۹۲	۴. مبارزه با فساد اخلاقی و اباحی‌گری

فصل چهارم: دولت و سیاست خارجی

۹۶	۱. مثلث سیاست خارجی
۹۸	۲. دیپلماسی فعال
۹۹	۳. دیپلماسی انقلابی
۱۰۱	۴. جنگ دیپلماسی
۱۰۳	۵. خطوط قرمز
۱۰۸	۶. نمایندگی‌های سیاسی

فصل پنجم : دولت و نهضت خدمت‌رسانی

۱. تحریض به خدمت‌رسانی ۱۱۲
۲. اطلاع‌رسانی به مردم ۱۱۵

فصل ششم : دولت و اصلاحات

۱. ضرورت اصلاحات ۱۲۰
۲. اصلاحات اسلامی ۱۲۱
۳. اصلاحات آمریکایی ۱۲۵

فصل هفتم : دولت و جوانان

۱. برنامه‌ریزی امور جوانان ۱۳۰
۲. اشتغال جوانان ۱۳۲
۳. ورزش جوانان ۱۳۳
۴. مصونیت بخشی به جوانان ۱۳۴

فصل هشتم : دولت و دانشگاه

۱. رعایت اولویت‌های آموزش عالی ۱۳۸
۲. تولید علم و جنبش نرم‌افزاری ۱۳۸
۲. توجه به ارزش‌های دینی در دانشگاه‌ها ۱۳۹
۳. توجه به امور نخبگان علمی ۱۴۱

فصل نهم : دولت و آسیب‌های درونی

۱. سوء استفاده از مسئولیت ۱۴۶
۲. اشرافی‌گری ۱۴۹
۳. التهاب‌آفرینی ۱۵۳
۴. بی‌انضباطی ۱۵۶
۵. ضعف بینش دینی ۱۵۷

فصل دهم: دولت و منشور کارآمدی

۱. اعتماد به نفس ۱۶۰
۲. وجدان کاری ۱۶۰
۳. مسئولیت پذیری ۱۶۱
۴. تدبیر و پارسایی ۱۶۳
۵. امانت داری ۱۶۳
۶. دقت در گزینش مدیران ۱۶۴
۷. نظارت و پی گیری ۱۶۷
۸. قانون گرایی ۱۶۹
۹. فرصت شناسی ۱۷۰
۱۰. پاسخ گویی ۱۷۱

مقدمه

انقلاب اسلامی در طول سال‌های گذشته، همواره با فراز و نشیب‌هایی روبرو بوده که هر یک از آنها تجربه‌ای گران‌سنگ را به ارمغان آورده است. تجربه‌هایی که نه به آسانی، بلکه با پرداخت هزینه‌های بسیار سنگین به دست آمده. قطعاً از جمله مهم‌ترین مقاطع تاریخی ایران اسلامی، سال‌های پس از رحلت حضرت امام خمینی ره، یعنی دوران سکنداری کشتی انقلاب توسط حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای و روی کار آمدن دولت سازندگی و دولت اصلاحات است. مدیران قسوه مجریه در این دوران، هر یک موفقیت‌هایی را کسب کردند - که قطعاً قابل تمجید است - ولی ناکامی‌هایی نیز به ارمغان آوردند. دولت سازندگی اما با تمرکز بر توسعه اقتصادی، مقوله فرهنگ را به فراموشی سپرد. در تحقق توسعه اقتصادی نیز سر بر دامن مدل‌هایی نهاد که سوگمندان عدالت اجتماعی را به مسلخ برد و دردمندان تر از آن این که اجرای این سیاست‌ها را مدیرانی برعهده گرفتند که مشی مدیریتی آنان فاصله بین مردم و مسئولان را بیشتر کرد.

با پایان کار دولت سازندگی و دمیدن برخی در شیپور اصلاحات، دولتی با شعارهای اصلاح طلبانه قوه مجریه را در دست گرفت. در این دوره اما توسعه اقتصادی جای خود را به توسعه سیاسی داد و همان روزنه اندک عدالت اجتماعی نیز مسدود و پنجره‌های سیاست فرهنگی چنان باز شد که عده‌ای در داخل کشور با پشتیبانی تمام عیار بیگانگان آن سوی مرزها، تلاش خود را برای

سلب تنها تکیه‌گاه نظری و ساختاری مردم‌سالاری دینی از جامعه، یعنی دین‌زدایی از عرصه اداره اجتماع و سیاست به کار بستند. این دوران بسیار سخت نیز گذشت، هر چند هزینه‌ای بود که دین‌مداران این کشور برای کسب تجربه‌ای بسیار بزرگ پرداختند.

در طول این سال‌ها اما رهبر انقلاب کوشید تا با رهنمودهای خود که بخشی از آن انعکاس عمومی یافت و در این کتاب گردهم آمده، هر یک از این مدیران اجرایی را در جاده «دولت اسلامی» قرار دهد و از خروج آنها از این مسیر جلوگیری کند.

«روایت دلوپسی» در واقع دغدغه‌های دلسوزانه و نیز بازتاب اندیشه‌های ناب و متعالی و سندگویای آینده‌نگری و فرجام‌شناسی رهبر فرهیخته و فرزانه انقلاب اسلامی در حوزه‌های گوناگون مربوط به قوه مجریه است. تردیدی نیست که الهام گرفتن کارگزاران از این منبع غنی و سرشار از حکم و مواعظی که به عطر کتاب و سنت و سیره معصومان، دل‌انگیزتر گردیده و به آن تأثیر و نورانبیتی خاص بخشیده است، می‌تواند چشم‌انداز نظام را در یک افق نه چندان دوردست تماشایی‌تر و دل‌پذیرتر سازد.

به یقین، وظیفه پیروان ولایت است که با بررسی و تحلیل صحیح، این تجربه‌ها را برای نسل‌های آینده ماندگار نمایند، چرا که به فرموده امام خمینی (ره) «درست آنچه امروز برای ما روشن و واضح است، برای نسل‌های آینده مبهم می‌باشد و تاریخ روشن‌گر نسل‌های آینده است و امروز قلم‌های مسموم در صدد تحریف واقعیات هستند، باید نویسندگان امین این قلم‌ها را بشکنند».

دفتر جریان‌شناسی تاریخ معاصر که به همت جمعی از طلاب و روحانیون حوزه علمیه قم در راستای دفاع از ارزش‌های انقلاب اسلامی و ولایت فقیه، یادگار جاودانه حضرت امام از سال ۱۳۷۹ بنیان نهاده شده، با هدف تحقق این هشدار حضرت امام با تولید آثاری مکتوب در عرصه جنگ فرهنگی در تلاش است تا با ثبت این مقطع از تاریخ انقلاب، ودیعه‌ای را در حافظه تاریخ به امانت نهد.

بدین منظور تاکنون هیجده مجموعه تدوین و منتشر شده که به دلیل پرداخت جامع و مستند به موضوعات مورد نیاز روز، با استقبال فرهیختگان و مجامع مختلف مواجه شده و اکثر مجلدات آن به چاپ‌های متعدد رسیده است.

و اکنون کتاب «روایت دلوایی» که در دستان گرم شماسست، نوزدهمین دفتر از این مجموعه است. این دفتر که خلاصه کتاب «منشور دولت اسلامی» است، می‌کوشد تا با کاویدن در مواضع مقام معظم رهبری در خصوص قوه مجریه در ۱۶ سال گذشته، انتظارات ایشان از دولت را بازخوانی کند.

در پایان این مقدمه، بیان چند نکته ضروری است:

۱. مأخذ مندرجات این کتاب، نرم‌افزار «حدیث ولایت» محصول دفتر تنظیم و نشر آثار مقام معظم رهبری است که از سال ۱۳۶۸ تا نیمه سال ۱۳۸۳ را در برمی‌گیرد. در این جا لازم است از همکاری و مساعدت این دفتر در تهیه این مجموعه و بازبینی نهایی آن تشکر و قدردانی کنیم.

۲. سخنان مقام معظم رهبری در هر بخش، بر اساس تاریخ چیده شده است تا علاوه بر رعایت منطقی چینش مباحث، سیر تاریخی مواضع و انتظارات ایشان نیز نشان داده شود.

۳. مقام معظم رهبری در خصوص هر یک از این موضوعات، سخنان بسیاری بیان داشته‌اند که در این مجموعه، فقط مواردی که دولت مورد خطاب ایشان بوده، گرد آمده است.

۴. این دفتر، گزیده کتاب «منشور دولت اسلامی» است که با توجه به مفصل بودن آن، در این قطع و اندازه، در اختیار خوانندگان قرار می‌گیرد. یادآور می‌شویم که از ۳۸۷ مورد سخنان مقام معظم رهبری که در کتاب «منشور دولت اسلامی» ذکر شده، در این کتاب فقط ۱۸۰ مورد از آنها آمده است.

۵. تدوین و تنظیم این کتاب با تلاش و همکاری خالصانه جمعی از عزیزان ما در دفتر جریان‌شناسی تاریخ معاصر میسر

گردید. شایسته است از همه همکارانی که به نوعی ما را در تنظیم این مجموعه ارزشمند یاری رسانده‌اند، بویژه آقایان میثم موسی‌پور و محمدتقی کرامتی که در گزینش سخنان مقام معظم رهبری و تدوین و تنظیم نهایی آن زحمات فراوانی را متحمل شدند، تقدیر و سپاسگزاری کنیم و توفیق این عزیزان را در خدمت به انقلاب اسلامی از خداوند منان خواستار باشیم. همچنین از آقای حسین حبیبی که زحمت حروفچینی کتاب را بر عهده داشتند، متشکریم.

۶. امیدواریم این اثر نیز همچون دیگر مجموعه‌های دفتر جریان‌شناسی تاریخ معاصر با استقبال گرم شما روبرو شود، هر چند ما با انتشار هر اثر، خود را در آغاز یک راه نپیموده می‌دانیم و نیازمند همفکری و یاری فرهیختگان و صاحب نظران هستیم. با این نگاه از هم‌اکنون چشم‌انتظار نقطه نظرات مؤثر خوانندگان عزیز در تکمیل این کتاب نشسته‌ایم.

به امید آن که این روایت، مورد استقبال دوست‌داران نظام و پیروان اسلام ناب قرار گیرد و مورد رضایت خداوند متعال و حضرت بقیه‌الله الاعظم (عج) و نیز نایب برحق آن بزرگوار، مقام معظم رهبری قرار گرفته و منشأ برکاتی برای دولتمردان نظام جمهوری اسلامی باشد، ان‌شاءالله.

دفتر جریان‌شناسی تاریخ معاصر

اردی بهشت ۱۳۸۴

پیشگفتار

تحقق عدالت اجتماعی و آرمان‌های دینی، فلسفه حکومت اسلامی است و در حقیقت آنچه که یک نظام اسلامی را از سایر حکومت‌ها و نظام‌های دنیا ممتاز می‌سازد، همین نکته اساسی است. در نظامی که بر پایه ارزش‌ها و باورهای اسلامی و انسانی بنا شده، نمی‌توان نسبت به تحقق آرمان‌های اصیل دینی و انسانی بی‌تفاوت و ساکت ماند؛ بلکه تمام اجزاء و ارکان اصلی و فرعی این نظام باید در یک حرکت فراگیر و هماهنگ تا رسیدن به مرحله نهایی یعنی ایجاد کشور اسلامی که مهم‌ترین شاخصه آن تحقق عدالت اجتماعی و آرمان‌های اسلامی است، از پای ننشینند.

اما تردیدی نیست که رسیدن به این مرحله - که به تعبیر مقام معظم رهبری، مرحله درخشش نظام اسلامی و ارزش‌های متعالی آن است - متوقف بر شکل‌گیری دولت اسلامی است. تا وقتی که در حکومتی، دولت اسلامی به معنای حقیقی کلمه تبلور نیابد و دولتمردان آن در روش و منش فردی و حکومتی خود از الگوی اسلامی که کامل‌ترین نسخه آن حکومت علوی است، پیروی نکنند، چنین جامعه‌ای در تحقق اهداف اسلامی قطعاً ناکام خواهد ماند.

بنابراین، برای نیل به این هدف‌ها نقش زمامداران به طور عام و دولت - به معنای قوه مجریه - به طور خاص، بسیار حساس و تعیین کننده است. نمی‌توان از ملتی که زمامداران ناشایست بر آنان حکم می‌رانند، انتظار فلاح و رستگاری داشت. نمی‌توان از مردمی که دولتمردانشان مست لذت‌ها و کام‌جویی‌ها از دنیا و مظاهر آنند،

انتظار زهد و قناعت و پارسایی داشت. نمی‌توان از خدمتگزارانی که خود را ارباب رعیت می‌دانند و هیچ‌گاه عدالت را نتوانسته‌اند یا نخواسته‌اند در زندگی‌شان مشق کنند و کُیمیت لنگ پارسایی‌شان فرسنگ‌ها از ولی‌نعمتان‌شان دور افتاده است، توقع بسط عدالت اجتماعی و رفع تبعیض و برچیدن شکاف طبقاتی در جامعه را داشت و در یک جمله، به تعبیر مقام معظم رهبری «در جوامع اسلامی، انسان‌هایی که از آن ارزش‌ها نصیبی ندارند، از فهم اسلامی، از عمل اسلامی، از جهاد اسلامی، از انفاق و گذشت، از تواضع و فروتنی در مقابل بندگان خدا و آن خصوصیات که امیرالمؤمنین - علیه‌الصلاة والسلام - داشت، بهره‌ای نداشته باشند، اینها شایسته حکومت کردن نیستند».^۱

دولت اسلامی باید با الگوبرگرفتن از «دولت علوی» هر چه بیشتر، خود را به شاخصه‌های حکومت علی (علیه‌السلام) نزدیک سازد و لااقل شبهی از آن حکومت الهی و نورانی را در عصر بی‌عدالتی‌ها، شهوت‌پرستی‌ها و زورگویی‌ها به نمایش بگذارد.

جدای از نقش الگوساز حاکمان در جوامع، نقش دولت اسلامی در جهت‌دهی و هدایت مردم به سوی تحقق جامعه اسلامی از این نظر ممتاز و حایز اهمیت است که دولت‌ها در همه نظام‌های سیاسی از امکانات، اختیارات و وظایف گسترده‌ای برخوردارند و نظام جمهوری اسلامی ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست. در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، رئیس‌جمهور به عنوان رئیس دولت اسلامی پس از ولی فقیه، عالی‌ترین مقام رسمی کشور تلقی گردیده و اختیارات گسترده‌ای به وی داده شده است. در اصل یکصد و سیزدهم قانون اساسی می‌خوانیم:

«پس از مقام رهبری، رئیس‌جمهور عالی‌ترین مقام رسمی کشور است و مسئولیت اجرای قانون اساسی و ریاست قوه مجریه

را جز در موردی که مستقیماً به رهبری مربوط می‌شود، بر عهده دارد.^۱

به بیانی دیگر، دولت در واقع، فعال اصلی در صحنه کشور است. بنابراین، باید تمام توان خود را در جهت کارآمدسازی برای رسیدن به اهداف یاد شده به کار گیرد؛ چرا که به تعبیر مقام معظم رهبری، هرگونه موفقیتی که برای دولت به وجود آید، موفقیت نظام اسلامی است و اگر خدای ناکرده برای دولت در فعالیت‌های گوناگونش رکود یا توقف یا ناکامی پیش آید، این ناکامی و عدم موفقیت هم، برای اصل نظام تلقی خواهد شد.

مهم‌ترین حوزه‌های فعالیت مورد اشاره رهبری که دولت بر اساس قانون اساسی جمهوری اسلامی موظف به اداره آنهاست، عبارت است از حوزه‌های فرهنگی، علمی، اجتماعی، سیاسی، دفاعی و امنیتی، روابط خارجی و امور سیاسی و اقتصادی.

به نظر می‌رسد، نظام جمهوری اسلامی در مدت ۲۵ سال گذشته، به رغم تمامی تلاش‌های مهمی که در این حوزه‌ها انجام داده و گام‌های بسیار بلندی که در جهت تحقق آنها برداشته شده است، اما همچنان کاستی‌های فراوانی را بویژه در حوزه‌های اقتصادی، فرهنگی و سیاسی فرا روی خود دارد که به هیچ وجه شایسته یک نظام اسلامی نیست.

همان‌گونه که می‌دانیم، یکی از مهم‌ترین وظایف رهبری، به موجب اصل ۱۱۰ قانون اساسی، تعیین سیاست‌های کلی نظام پس از مشورت با مجمع تشخیص مصلحت و نیز نظارت بر حسن اجرای آن سیاست‌ها است. خوشبختانه رهبر بصیر و فرزانه انقلاب، از آغاز رهبری تاکنون با اتکا به تجارب ارزشمند اجرایی خود و نیز با توجه به بصیرت و تیزبینی خاص خویش کوشیده‌اند، ضمن نظارت دقیق بر عملکرد دولتمردان و نمایاندن نقاط قوت و ضعف

۱. قانون اساسی جمهوری اسلامی: اصل یکصد و سیزدهم.

آنها، با ارائه هشدارها، رهنمودهای گره‌گشا و راهکارهای اساسی و مهم، دولت را در جهت رفع کاستی‌های موجود و رسیدن به اهداف آن یاری و مدد رسانند.

یکی از هشدارهای مقام معظم رهبری در سال‌های اخیر، سرمایه‌گذاری و تلاش فوق‌العاده دشمن برای ناکارآمد جلوه دادن نظام جمهوری اسلامی به عنوان ثمره اسلام سیاسی بود که قطعاً توفیق دشمن در این راه به معنای شکست تنها الگوی حکومتی اسلام ناب در قرن حاضر و نیز تأیید قرن‌ها تلاش دشمن برای تثبیت سکولاریزم بود و بعکس، توفیق نظام اسلامی در اداره امور جامعه و شهروندان در تمامی ابعاد انسانی و اسلامی‌اش می‌توانست به معنای شکست نظام‌های مبتنی بر سکولاریزم و پیروزمندی اسلام به عنوان دین کامل برای زندگی فردی و اجتماعی تلقی شود.

با توجه به این مهم بود که رهبری انقلاب، ضمن هشدارهای جدی به دولتمردان، به منظور فرهنگ‌سازی عمومی و زمینه‌سازی عملی برای تحقق یک چشم‌انداز روشن و امیدبخش، هر سال را به عنوانی نام‌گذاری کرده‌اند، همچون: سال وجدان‌کاری و انضباط اجتماعی، سال رفتار علوی، سال عزت و افتخار حسینی، سال نهضت خدمت‌رسانی، سال پاسخ‌گویی و در آخر، سال همبستگی ملی و مشارکت عمومی.

بررسی و مطالعه مجموعه بیانات، توصیه‌ها و هشدارهای مقام معظم رهبری در تمامی این زمینه‌ها بویژه در حوزه‌های سیاسی، فرهنگی و اقتصادی، خود گویای این واقعیت است که معظم‌له با طرح شعارهای فوق و مطالباتی همچون مبارزه دولتمردان با مثلث شوم فقر و فساد و تبعیض و برپایی نهضت عدالت‌خواهی و تولید علم و جنبش نرم‌افزاری، در واقع روی حساس‌ترین و بنیادی‌ترین عناصر کارآمدی نظام انگشت نهاده‌اند که اگر به همه آنها در این مدت جامه عمل پوشیده می‌شد و به بوته اهمال و اغفال سپرده نمی‌شد، امروز جامعه ما با بسیاری از مشکلات کنونی و ناهنجاری‌های

موجود بویژه در زمینه‌های یاد شده، دست و پنجه نرم نمی‌کرد. همان‌گونه که در بسیاری از اموری که به رهنمودهای مقام معظم رهبری و مطالبات ایشان توجه وافر صورت گرفت، اهداف مورد نظر کلاً یا عمدتاً محقق گردیدند که از جمله آنها، تأکید فوق‌العاده ایشان بر تقویت بخش کشاورزی و خودکفایی در زمینه مواد غذایی استراتژیک همچون گندم، تأکید بر ضرورت برپایی جنبش نرم‌افزاری، ضرورت اتصال بدنه صنعت به دانشگاه و لزوم ایمان و اعتقاد به نبوغ و خلاقیت‌های جوانان ایرانی است که خوشبختانه به کشف فناوری انرژی هسته‌ای و سلول‌های بنیادی انجامید.

خوشبختانه مقام معظم رهبری در امتداد تصمیمات بدیع و شجاعانه خود برای الزام دولت به خروج از روزمره‌گی و حرکت در چارچوب یک استراتژی کاملاً شفاف و عملی، در آغاز دومین دوره ریاست جمهوری حجة الاسلام والمسلمین سید محمد خاتمی، ضرورت تهیه چشم‌اندازی که افق بیست ساله نظام جمهوری اسلامی ایران را به نمایش گذارد، گوشزد و برابر اصل ۱۱۰ قانون اساسی، ایشان را موظف به پی‌گیری آن فرمودند که خوشبختانه با تلاش کارشناسان دولت، اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام و یک کمیته ۴۰۰ نفره متشکل از کارشناسان ارشد مسائل گوناگون و بالأخره توصیه‌ها و نقطه‌نظرات مهم رهبری نظام، سرانجام این تلاش به بار نشست و از سوی ایشان به مراکز اجرایی ابلاغ شد.

سند چشم‌انداز بیست ساله که پس از قانون اساسی، مهم‌ترین سند جمهوری اسلامی محسوب می‌شود، نظام اسلامی ما را پس از بیست سال به قدرت برتر منطقه تبدیل خواهد کرد و دولت نیز موظف است برنامه چهارم توسعه را که نخستین برنامه این سند محسوب می‌گردد، بر اساس مفاد و روح کلی حاکم بر این سند، تدوین و عمل نماید. مشروط بر این‌که دولتی کارآمد با مدیریتی استراتژیک عهده‌دار نظام اجرایی کشور شود؛ بی‌دلیل نیست که مقام معظم رهبری در پیام نوروزی ۱۳۸۴ مهم‌ترین محورهای پیام خود

را به مسئله انتخابات ریاست جمهوری و سند چشم‌انداز بیست ساله نظام اسلامی اختصاص می‌دهد و نیز در حکم ابلاغ برنامه چهارم توسعه به ریاست محترم جمهور، ضمن ابراز ناخرسندی از عدم توجه کافی به برخی از سیاست‌های برنامه سوم توسعه، تأکید فرمودند «انتظار می‌رود چارچوب این سیاست‌ها و نقاط مورد تکیه در آن، بتواند به تدوین برنامه‌ای جامع و عملیاتی برای دوره پنج ساله بیانجامد. بی‌گمان، اهتمام و دقت نظر جناب‌عالی و هیئت محترم دولت و از آن پس مجلس محترم شورای اسلامی، می‌توانند در این باره نقش تعیین‌کننده خود را ایفا کنند. تأکید بر این معنا، بدین علت ضرورت می‌یابد که برخی از سیاست‌های کلی مصرح در برنامه سوم از توجه کافی در تقنین و اجرا برخوردار نگشت»^۱.

۱. مقام معظم رهبری، ابلاغیه برنامه چهارم توسعه.